

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divus Stanislaus Kostka S.I.

Callenberg, Caspar

Neuhusii, 1716

Iconismus 41.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69536](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69536)

I nunc, & superam pia cinge corolla Patronam,
 Orbiculo sacrum circumeunte caput.

Ut tu *perpetuum* sine fine recurras in *Orbem*;

Sic meus excluso sine perennet Amor.

De illius Rosario in tumbam
 collato.

Instanti jam jam clausurus lumina Morti,

Se *parvis* armat cur, rogo, *Kostka* globis?

Non nisi, cum sciret, *Violentis astra* patere;

Expugnare suis incipit *astra* globis.

Stanislaus ad B. Virginis imaginem.

Semper o *etherea* mihi dulcis imago *Patrona*!

Archetypum cernam, dic mihi, quando tuum?

ICONISMUS 41.

Stanislaus anno 1568, festo *Assumpta* Virginis,
 hora 3^{ia} *Matutina* (quo tempore B. Virgo *assum-*
pta putatur) annum aetatis undevicesimum ingres-
 sus, post 10 *Mensium* tyrocinium, pientissime *jux-*
ta, & placidissime *Roma* moriens. Epigraphe:

PRIMISQUE SVB ANNIS OCCIDIT. Ovidius l.
 13. *Metamorph.* Epigram.

Esse quid hoc dicam? primis quod saepe sub aenis,

Interit *eximius* *Pracoe* morte puer;

Longaque cum *Sapiens* mereatur *saecula* *juventus*

Contigit in *Vita* limine saepe mori!

Optima quae rapit primò Mors*. Optim⁹ ergò,
Cum sit saepe puer, carpitur inde puer.

Optima si rapiat primò Mors; seligit ergò:
Et Mortem Cacam creditis esse Deam?

* *Silius Italicus.*

2.

Ne carptum fato doleas à praece Kostkam:
Ematuruerat; debuit ergò legi.

3.

Post decimum nonò juvenis defloruit anno:
Floruit ergò diu? floruit ànne brevi?

Floruit ille diu, florum si tempora spectes;

Si spectes hominum, floruit ille brevi.

Seu florum spectes, hominũ seu tempora spectes,
Mortuus est sanctè; vixerat ergò diu.

In tempus mortis, quæ accidit sub
finem noctis. (bras.

Occidit extremas dum Nox jam spargeret um-
Verè Kostkiades occidit ante diem.*

* *Æquivocè hic sumitur: occidit ante diem.*

Occidit Hesperis dum Sol jam surgeret undis:
Scis cur? dum surgit Cynthius, astra cadunt.

Hora & dies mortis.

Quâ sacra Virgo die, sacra quâ decesserat Horâ,
Mortuus hac horâ Kostka, diég; fuit.

Qui sic est matrem fatis imitatus in ipsis,
Filius haud quaquam degener, ille fuit.

Cur sub tempus idē, quo Virgo, Kostka recessit?
Stella fuit ; Lunam debuit illa sequi.

2.

Assumptæ festo cur scandit sidera? *Matri*
Filius assumptæ debuit ire comes.

3.

Mane sub auroram terris cur Kostka recessit?
Mane sub Auroram cedere stella solet.

4.

Ad Cœlum cur se tam matutinus agebat?
 Ad Cœlum longam noverat esse viam.

5.

Purgantes etiam num visit Kostka caminos?

Sat purgatus aquis antè ; sat igne fuit. *

* Fletu & amore.

Ad Kostkam, Romæ defunctum.

Vistula te terris genuit, te Tybris Olympo:

Quàm bene Tybri pater, Vistula mater, ais!

NB. Tybri pater, aliquoties apud Virgiliū legitur.

De Stanislao, potius vi amoris, quàm
 morbi sublato.

Qualis rēda suo moriens se funerat igne,

Nec petit alterius, quā tumuletur, opem:

Arcano talis liquefactus ab igne fatiscit

Kostka, suo meritis dulciter igne mori.

Ergò parce novum Tellus pia ponere bustum:

Ipse sibi bustum Kostka fit, ipse rogas.

H 3

Kost-

Kostka moritur in diebus Canicularibus.

Dum *Canis Icarii* torrerent arva calores,
 Est rupto visus stamine Kostka mori.
 Non tamen *estivo* moritur consumptus ab *estu* :
Dignus erat flammâ nobiliore mori.
 Si mihi non credis, saltem credatur Amori,
 Qui clarus titulo funeris hujus *ovat.*
 Nam dum, nescio quis, morientis corda puelli
 Diceret *Estivo* succubuisse rogo :
Erras, inquit, Amor: non hac cadit hostia flammâ,
Qua modò fissilibus jugera torret agris :
Ipsè ego Sacrificus, puer inquit, & ipse Sacerdos :
Ille fuit nostris hostia facta rogis.

Aliud.

Kostkius ardentès dum vibrat in astra sagittas,
 Optato cupiens claudere fine diem.
Mors & Amor tanto certant de funere, suetis
Mors jaculis, jaculis conspiciendus *Amor.*
 Certamen dubii dum fervet utrimque duelli,
 Kostkiadæ peçt⁹ nobile fixit *Amor.* (inquit :
Vincimus inquit Amor. Mors invida *vincimur*
Mors fugit, & victâ *Morte* triumphat *Amor.*
 I nunc, & *cacum* canta delusus *Amorem* :
 Qui cor tam dextrè percutit, *Argus* erat.

EPITAPHIVM STANISLAI.

Musa, sepulchrales Kostkæ properentur honores;

Ille tuæ moritur dignus honore Lyre.

Musa sepulchrales Kostkæ properavit honores,

Hoc scripsit tumulo, quod properavit, opus:

Corpus in hoc hospes, ne quare, vel ossa sepulchro,

Præter enim cineres, nil habet iste rogos.

Kostkius ignis erat, dum viveret: esse superstes

Extincto solus debuit igne cinis.

Erravi: præter cineres quid continet Urna:

Scilicet & Lachrymas continet Urna suas.

Kostkius amnis erat, dū viveret: Urna superstes

Hinc cineres Ignis servat, & Amnis aquas,

Aliud.

Hic jacet à riguo juvenis consumptus Amore:

* Scilicet nstus aquis, naufragus igne, jacet.

* N. B. Quia consumptus lachrymoso amore.

ICONISMUS 42.

Stanislaus ob vitam sanctissimè actam, statim à

morte, vulgò habitus est Sanctus; hinc illi inter

Cœlites depicto adjicio Epigraphen: CæLo, DI-

ISQVE INSERIT EMERITOS LAVS, Ausonius.

Epigramma.

Dum vixit, sequitur fugitivum Gloria, Kostkâ.

Incaustum sequitur; prendere non potuit.

H 4

Prendere